

Slurfjes uit Sulawesi

Succesvol houden en vermeerderen van Tylomelania-soorten.

Tylomelania-soorten worden sinds een 10-tal jaren geïmporteerd. Er werden verschillende soorten ingevoerd, meestal niet nader bepaald, weliswaar geschikt, maar hier toch geen succes waren. Daarom worden hier de meest gangbare soorten kort voorgesteld.

Het land van herkomst.

Het Indonesisch eiland Sulawesi ligt tussen Borneo en Nieuw-Guinea. We vinden daar uiteenlopende klimaatzones; het regenseizoen valt tussen november en maart. Waar de tot 3.500 meter hoge berggebieden grotendeels met tropisch woud bedekt zijn, vind je in de nabijheid van de kust kleine vlaktes. De temperatuur bedraagt in het binnenland en aan de kusten het ganse jaar door tussen 28 en 32°C. In de regentijd zakken de temperaturen circa 2°C. Het hoogtepunt van de droge tijd valt in juli en augustus. In het Malili-meer en in het Posomeer, evenals in de daarbij horende waterlopen vindt men Tylomelania, zowel op zachte als op harde ondergrond.

In de meren treft men de grootste populatie aan tussen 1 en 2 meter diepte (100 dieren/m²); vanaf 20 meter diepte neemt de "bevolkingsdichtheid" snel af. In het begin dat Tylomelania gehouden werden, gingen we ervan uit dat de temperatuur in het aquarium eveneens 28°C moest bedragen opdat de dieren zich goed zouden voelen. Intussen worden ze gehouden op 24 tot 28°C met schommelingen naargelang de jaargetijde. Verrassend genoeg passen ze zich zeer goed aan de lagere temperaturen aan, zonder

aanwijzingen dat ze zich oncomfortabel voelen, zolang de waterhygiëne, de medebewoners en hun voeder in orde blijven.

De voorgestelde slakken houden van zacht water. Ze kunnen goed gehouden worden bij een pH van 7, of liefst wat hoger. Ze werden ook succesvol gehouden en vermeerderd in middelhard en hard water. De grootte van het aquarium dient aangepast aan de grootte van de dieren. Zo kan Tylomelania cf. carbo al in vivaria vanaf 30 liters, Tylomelania orange vanaf 54 liters. gehouden worden. Als inrichting kiest men best voor een gemengde bodem: een deel zand- en een deel harde (steen)bodem. De beplanting scheidt geen problemen, maar Tylomelania orange lust graag zacht bladerige planten.

Uiterlijke kenmerken

Het geslacht Tylomelania heeft een slakkenhuis tussen 10 en 117 mm. groot, waarvan het uiteinde meestal gecorrodeerd is. De dieren bezitten altijd een deksel met een centraal liggende kern en 5 tot 11 ringen (Paucispirales operculum). Lichaam en voet van deze waterslakken zijn rijk aan kleuren en contrasten. Van eenkleurige oranje, crème, wit of zwarte over "getijgerde" zwarte, oranje, gele en grijze exemplaren tot zwarte met witte punten, of donkerbruine met oranje tentakels is alles te koop. De voelsprietten zijn recht; aan hun basis zitten de zwarte ogen; de slurf tekent zich duidelijk af, en is lang en zacht.

Samen op pad om stenen af te schrapen (Tylomelania sp.)

Voortplanting

Het geslacht Tylomelania is tweeslachtig, dwz dat het mannetje het vrouwtje bevrucht zodra het geslachtsrijp is. Bij grotere soorten zoals Tylomelania orange en "polka dot", is dat na 2,5 jaar het geval. Het mannetje draagt een spermatophore, een spermapakketje over. De zaadcellen worden bij het vrouwtje opgeslagen en gebruikt voor de bevruchting van haar eieren. Ze kunnen ook langer gewaard worden zodat, als mannetjes niet voorradig zijn, er toch voor nakomelingen kan gezorgd worden.

De jongen groeien tot aan hun uitkomen in een broedbuidel van het vrouwtje. Ze liggen in een voedingssubstantie, ieder embryo in een afzonderlijk vakje van de waaievormige broedbuidel. In een broedbuidel bevinden zich – naargelang de grootte van de betreffende soort – tussen 2,8 en 17,5 mm grote embryo's. Het vrouwtje legt telkens 1 tot 2 jongen, die met een wit, zacht substraat omgeven zijn. Dat gebeurt naargelang de omgevingstemperatuur binnen 24 u.

Voedsel

Inmiddels is er volop nakweek te verkrijgen, hoewel meestal via de zeldzame groepen op het internet, af en toe ook in de handel. Deze dieren zijn kunstvoer gewoon, en geven geen problemen inzake voeding. Bij nieuw ingevoerde slakken uit Sulawesi beveel ik aan walnootbladeren, pompoenachtigen of spirulina mee aan te bieden. Bovendien eten ze ook graag voedertabletten met een aandeel aan dierlijke eiwitten, evenals vlokvoer, kreeft- en garnalenvoer, en verschillende groentes. Er

zijn ook diverse soorten slakkenvoer op de markt, die ook kunnen gevoerd worden. Er dient opgemerkt dat ze geen restjeseters zijn, maar er moet dus regelmatig bijgevoerd worden.

In het nieuw tehuis

Na het gewennen aan de nieuwe behuizing verkennen de Tylomelania vlug hun omgeving, zoeken naar iets eetbaars, zowel in de zachte bodem als op de stenen. Jongere dieren beklimmen graag "duizelingwekkende" hoogten; zich ingraven is ongewoon en komt zeer zelden voor, behalve wanneer ze voeder ruiken tussen de stenen en in het zand. Bij volwassen vrouwtjes die reeds jongen in zich dragen komt het soms spontaan tot afleggen van 1 of 2 jongen die niet voldragen zijn. Het gaat hier over een "shockgeboorte". Daarom is het belangrijk om, na het inzetten van de dieren, ze een tijdje te observeren. Het is goed mogelijk dat men die gebeurtenis anders niet meer waarneemt, vermits de vrouwtjes bij de geboorte de donkerste plek van het aquarium opzoeken wanneer ze de mogelijkheid hebben.

Gezelschap

Tylomelania kunnen met dwerggarnalen, andere gastropoden, harnasmeervallen en vreedzame vissen gehouden worden. Met moet natuurlijk vissen mijden die graag aan de voelsprietten knabbelen, of die voedselconcurrenten zijn.

Daar verschillende soorten met mekaar paren, voor zover de grootte overeenkomt, is het geraadzaam de soorten apart te houden om een hybridevorming te vermijden.

Alles is te koop !

